

ACZÉL GÉZA

mézesmadzag

isten őrizz hogy politikai líra – az akasszátok meg a heréljétek
nincs lelkembe írva különben is ki akasszon meg kit heréljenek
a látomás ott kezdődik hol már nincs sortűz s a kenyérjegyek
is szociológiai lábjegyzetté válnak helyet szorítva nagymamának
a zavaros lövöldözések után a zsírosztogató reménytelen sorban
aztán apa megy a kopott néprádióhoz nem tudva mit hoz a holnap
s ettől még jobban fáradt mamával nekifeszül a recsegő masinának
a zajos lózungok után nem is sejtve az is nekik van hangszerelve
ha latyi hülyéskedik andalít honthy hanna s deresedő fejükre
hullva mint a manna előkeveredik festett kárpitok mögül a buffo
most a rímet hagyjuk – mélységét nem takarja el a költői téma
ez a rossz mozgalmi anatómia melytől bölcsőnk óta menekülünk
koslatva mézesmadzagok után melyek végén győzelem fénylik
s ártatlan szívek azt remélik egyszer tényleg lesz ingyen vonat
ingyen üdülés ingyen seggbe szúrás és infantilis ingyen utazás
buta máz – hisz már érett férfi voltál mikor orrod előtt tologatta
a beérkezés határait egy öntelt rezsím majd jött demokratikus mása
szerencsétlen majdnem áttolt a másvilágra s majdnem lóra ültetett
dorbézoltak a hült fejek s a nyuszikból előbújtak a nagy vagányok
zsenge alig kóstolt reményeinkre dübörögtek a mozgalmi elefántok
mire valahogy megértted a világ nem pál apostol és teréza nővér
mentén szakad add fel magad add el magad vagy fejjel mindig a kőnek
ezek aztán a véreddel nem törődnek a poszt zsigereikben visszahívja
a nyegle kényurat s mint az áradat a zajos janicsár sereg rád ragad
mássalhangzóit köpködi nyugat keletről dobtáros gitárral zenélnek
mint rozoga kunhalomra mutogatnak szomszédok a pokoli malomra
sírodon törvényt ül a Jenki ki épp olyan senki mint ama hat milliárd
csak félre ne érts – isten őrizz hogy politikai líra épp ellene mászunk
legfeljebb a jambus döccent és szerelmes verset sem írunk többet
zöld dombokra csöndre kék szirtekre vágyva csúsznánk a másvilágra